

Forsikringsagentvirksomhed

Forsikringsagentvirksomhed har ikke hidtil været reguleret af lov om forsikringsformidling, men foreslås omfattet som led i gennemførelsen af direktiv om forsikringsformidling artikel 1, stk. 1 og artikel 2.

I nr. 3 defineres den gruppe virksomheder, der forestår erhvervs-mæssig formidling af forsikringer fra et eller flere bestemte forsikringsselskaber. Forudsætningen for at falde under denne kategori er, at virksomhederne har en aftale med et eller flere forsikringsselskaber om udelukkende at formidle disse forsikringsselskabers produkter. Der er typisk tale om, at forsikringsformidlingen ikke er virksomhedens hovederhverv, men foretages i tilknytning til hovederhvervet. Det kan være samarbejde inden for en finansiel koncern, hvorefter et penge- eller realkreditinstitut, finansieringsinstitut eller en ejendomsmægler er forpligtet til at formidle koncernforsikringsselskabets produkter til koncernens kunder.

Det kan også være en finansiel virksomhed uden for koncern eller andre erhvervsdrivende, f.eks. en detailhandler eller en forsikringsmæglervirksomhed, der har indgået aftale om formidling af et eller flere bestemte forsikringsselskabers forsikringer, for detailhandleres vedkommende i tillæg til det solgte hovedprodukt.

Betegnelsen »forsikringsagent« er valgt for at tydeliggøre virksomhedens tætte tilknytningsforhold til et eller flere forsikringsselskaber.

Om forsikringsmæglervirksomheders adgang til at udøve forsikringsagentvirksomhed henvises til lovforslagets § 12 og bemærkningerne hertil.

Underagentvirksomhed

I nr. 4 defineres en underagentvirksomhed som en erhvervsdrivende, der efter aftale med en forsikringsagentvirksomhed formidler forsikringsprodukter, som forsikringsagentvirksomheden har påtaget sig at formidle for et eller flere bestemte forsikringsselskaber. Det kan f. eks. være en byggesagkyndig, der i tilknytning til sit hovederhverv formidler ejerskifteforsikringer for en forsikringsagentvirksomhed.

Underagentvirksomheder har ikke hidtil været reguleret af lov om forsikringsformidling, men foreslås omfattet som led i gennemførelsen af direktiv om forsikringsformidling artikel 1, stk. 1 og artikel 2.

Betegnelsen »underagent« er valgt for at tydeliggøre virksomhedens tætte tilknytningsforhold til en eller flere forsikringsagentvirksomheder, jf. nr. 3.

Forsikringsdistributørvirksomhed

I nr. 5 er en forsikringsdistributørvirksomhed defineret som en erhvervsdrivende, der formidler forsikringsprodukter i tilknytning til den erhvervsdrivendes hovedprodukt. Det foreslås, at der ikke stilles krav om registrering af disse erhvervsdrivende, fordi de forsikringsprodukter, der formidles, ikke er omfattet af direktiv om forsikringsformidling. Disse erhvervsdrivende foreslås omfattet af undtagelsen i lovforslagets § 3, stk. 2. Uagtet at formidling af disse forsikringsprodukter undtages fra direktivets anvendelsesområde efter artikel 1, stk. 2, er det ud fra et forbrugerbeskyttelseshensyn fundet rimeligt at opretholde reglerne i den gældende lov om forsikringsformidling om, at denne gruppe erhvervsdrivende er underlagt den særlige oplysningsforpligtelse over for kunden, som er gældende i medfør af § 31 i lov om forsikringsformidling, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 3, og kapitel 8. Denne oplysningsforpligtelse foreslås videreført i lovforslagets § 34.

Til § 3

I direktiv om forsikringsformidling er der i artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 3 og 4, opregnet en række undtagelsesbestemmelser fra direktivets anvendelsesområde. Disse undtagelser er samlet i lovforslagets § 3.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at den forsikringsformidling, der udøves af forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber og af disse selskabers ansatte, ikke er omfattet af loven. Dette følger af artikel 2, stk. 3 og 4, i direktiv om forsikringsformidling.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at undtage de virksomheder, der lejlighedsvis rådgiver om forsikringsforhold, og hvor forsikringsrådgivningen udøves i forbindelse med anden erhvervsvirksomhed. Det er en betingelse, at formålet med rådgivningen ikke aktivt er at bistå kunden med at indgå eller opfylde en forsikringsaftale. Der henvises til artikel 2, stk. 3, tredje afsnit i direktiv om forsikringsformidling og til direktivets 12, indledende betragtning, som bl.a. anfører, at »anvendelsesområdet ikke bør omfatte personer inden for andre erhverv, f.eks. skatteeksperter og revisorer, som rådgiver om forsikringsdækning lejlighedsvis i forbindelse med udøvelse af denne anden erhvervsvirksomhed.«.

Samme betragtning gælder også den virksomhed, der udøves af advokater, og af sælgers ejendomsmægler, når der lejlighedsvist gives køber rådgivning om forsikringsforhold. Det er ofte tilfældet, at en advokat som led i varetagelsen af sin klients interesser også rådgiver om forsikringsforhold. Vedrørende den gruppe af advokater, der virker som registrerede ejen-